A°. 1830. N°. 26.

SURINAAMSCHE COURANT.

WOENSDAG, DEN 31sten MAART.

PARAMARIBO.

NOTIFICATIE.

Van wege het Gemeente Bestuur wordt bij dezen ter kennisse van de Ingezetenen gebragt, dat Heeren Gecommitteerde Raden uit het Gemeente Bestuur, ten overstaan van den Tweeden Wethouder, gedurende de maand April aanstaande, des Maandags en Vrijdags des voormiddags van negen tot twaalf uren, ten Gemeente Huize zullen vaceren, tot het aannemen der opgaven van de verkochte Dram en Malassie van de Suiker Plantaadjen, en van de revenuen der Houtgronden over den jare 1829, welke opgaven zullen moeten geschieden zoodanig en in dier voege, als zulks bij Publicatie van den voormaligen *Hove van Policie en Krimineele Justitie* de dato Isten Maart 1824 is gestatueerd; zullende Heeren Gecommitteerden na verloop van dien tijd, niet verder vaceren tot het aannemen der voren bedoelde opgaven.

Paramaribo den 30 Maart 1830.

Ter Ordonnantie van het Gemeente Bestuur,

De fungerende Secretaris.

G. S. DE VEER.

NOTIFICATIE.

Van wege het Gemeente Bestuur, wordt bij deze bekend gemaakt, dat ingevolge het geresolveerde ter vergadering van voornoemd Bestuur op den 24sten dezer, de prijs van het Brood, tot zoo lang daarin geene verandering wordt gemaakt, bepaald is, als volgt:

Een Brood moetende wegen 5 oncen en 1 lood, op 8 *Centen.*

Een Brood moetende wegen 2 oncen en $1\frac{1}{2}$ lood, op 4 *Centen.*

Wordende de geadmitteerde Broodbakkers, ten ernstigsten aanbevolen, zich stiptelijk daarna te gedragen, op straffe van te zullen incurreren de daarop bepaalden boeten en pœnaliteiten. —

En is de Baljuw en Kommissaris van Policie, speciaal met de strikte handhaving dezer belast.

Paramaribo den 31 Maart 1830.

Ter Ordonnantie van het Gemeente Bestuur,

De fungerende Secretaris,

G. S. DE VEER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 5 Januarij.*

De aardbeving, welke in den nacht van 25 op 26 November, zoo wel in het zuiden van Rusland, als in de vorstendommen is waargenomen, heeft, gelijk reeds gemeld is, voornamelijk in Bucharest, welke stad in de laatste tijden reeds zoo zwaar door de pest had geleden, groote verwoestingen aangerigt. Uit eenen brief van genoemde stad deelt het oostenrijksch regerings-blad dien aangaande de volgende bijzonderheden mede:

« Honderd vijftien huizen, onder welke zich ook de woning van den engelschen consul bevindt, zijn hier door de werking der aardbeving onbewoonbaar geworden. Vijftien kerken zijn zoo zeer beschadigd, dat men het niet waagt, dezelve te bezoeken. Gelukkig heeft slechts een eenig mensch bij dit onheil het leven verloren — De stad Kimpina, op den weg naar Kronstad, heeft, in vergelijking, nog meer geleden dan Bucharest. De nieuwe gebouwde kerk aldaar en een groot huis zijn ingestort; alle de overige woningen zijn zeer zwaar beschadigd."

— Van de poolsche grenzen, 19 December, schrijft men, dat, volgens de laatste brieven uit Warschau, aldaar gesproken werd van het voornemen van den grootvorst *Konstantijn*, om eerlang eene reis naar Petersburg te doen, ten einde Z. M. den Keizer een bezoek te geven. — De perzische prins *Chosrew-Mirza* was op zijne reis van Petersburg te Moscau aangekomen, en had aldaar eenige dagen vertoeft, en de feesten, die ter zijner eere gegeven waren, gelijk het scheen, met zeer veel genoegen bijgewoond. Men verhaalde, dat hij volgens oostersch gebruik, te gelijk om de hand van drie aanzienlijke russische vrouwen, welke hij als zijne echtgenooten naar Perzie wenschte mede te voeren, aanzoek had gedaan, doch dat hij, ingelicht zijnde nopens het verschil, hetwelk in dezen tusschen de zeden der Europeers en die der Oosterlingen bestaat, zich over zijne misvatting heeft laten verontschuldigen. Voor het overige had hij in Moscau vele voortbrengselen van europesche nijverheid gekocht, en zich bijzonder van jagtgeweren voorzien.

Verder had men uit de vorstendommen minder ongunstige berigten bekomen, aangaande de pest, en hoopte men, dat bij de voortdurende strenge koude dat kwaad geheel zoude verdwijnen. — In de grensstede van Polen en Galecie werd de koophandel zeer zwaar gedrukt door de gestrenge gezondheids-maatregelen, welke de verzending van goederen uitermate belemmerde.

— Uit Mentz, 19 December, wordt gemeld, dat aldaar het gerucht geloopen had dat het ontwerp ter regeling van de Rijnvaart, het welk van de zijde van Pruissen en de Nederlanden was voorgedragen, de goedkeuring van het fransche gouvernement niet had bekomen, en dat dit gouvernement regtstreeks bij het berlijner hof ver toogen tegen hetzelve had ingeleverd. De tegenbedenkingen zouden voornamelijk hierin bestaan, dat het voorgestelde ontwerp, bij de vaart en den handel op den Rijn, aanzienlijke voorregten aan de Nederlanden verzekerde, en in geheel, ten aanzien van de vrije vaart naar zee, de thans bestaande verordeningen liet voortduren. — Men voegt er echter bij, dat dit gerucht ten eene male als ongegrond te beschouwen is, naar dien de fransche gevolmagtigde voor eenige dagen de commissie die met de regeling van de Rijn-vaart belast is, had laten aanzeggen, dat hij onverwijld de toestemming van zijn hof zoude mededeelen.

— Het berigt, dat Adrianopel door de russische troepen ontruimd zoude zijn, wordt ook medegedeeld in bijzondere brieven van de grenzen van Wallachije, van 7 December met bijvoeging, dat slechts eene afdeeling van 1500 man in genoemd stad was echter gelaten, ten einde bij de hospitalen, welke vooreerst nog aldaar zouden blijven, de dienst te doen.

Voorts melden de genoemde brieven, dat niet de bassa van Scodra, gelijk men verwacht had, maar eene afdeeling van 3000 man reguliere troepen, komende uit Konstantinopel, na den aftogt der Russen, de stad is binnengerukt.

De bassa was eindelijk uit Philippopolis opgebroken, en had den weg naar zijne woonplaats ingeslagen. Men wil verzekeren dat het besluit van den Sultan, om Adrianopel niet door *Mustapha* en deszelfs troepen te laten bezetten, hoofdzakelijk is toe te schrijven, aan de ongebondenheid en gewelddadige strooptogen, aan welke die benden zich, tijdens hun verblijf te Philippopolis, hebben schuldig gemaakt; intusschen meent men, dat ook de generaal *Dibitsch* veel heeft toegebragt, dat Adrianopel en hare bewoners niet aan den woesten bassa zijn overgeleverd.

— In bijzondere berigten uit Bucharest, onder dagteekening van 30 November, komt voor, dat, bij de overgaaf van de vesting Giurgewo, aan de Russen, de Turken niet volledig aan hunne verpligtingen zouden voldaan hebben, en dat zulks aanleiding zoude hebben gegeven, dat van de russische zijde hier tegen een vertoog was ingeleverd, Inmiddels wordt niet vermeld, waarin het punt van 't geschil bestaat, zoo dat het moeijelijk is te bepalen, in hoeverre de Turken in dezen zich aan nalatigheid hebben schuldig gemaakt; het is evenwel te denken, dat de zaak niet van groot belang is, en althans aan de goede verstandhouding, welke tusschen de troepen van de turksche en russische bezettingen heerschte, geen bezwaar oplevert: immers in het genoemde berigt wordt tevens verzekerd, dat de turksche bezetting met veel achting werd behandeld, welke zij ook om hare dappere verdediging verdiend had.

Omtrent de zending van *Halil-bassa* naar Petersburg leest men in dezelfde berigten uit Bucharest het volgende: » Nog altijd hecht de Porte veel waarde aan die zending, en hoopt zij, dat dezelve zal strekken, om eene aanmerkelijke vermindering te bewerken in de som, die als schadeloosstelling voor de oorlogs kosten bedongen is. Te vergeefs hebben de vreemde gezanten, gehoor gevende aan den kenbaar gemaakten wensch van het russische kabinet, hetwelk uit kieschheid de gevraagde passen niet ronduit had willen weigeren, het hunne aangewend, om de Porte van die zending te doen afzien, doch de turksche ministers schenen de gegevene wenken niet te verstaan, of deden het ten minste zoo voorkomen, niettegenstaande dat de komst van den graaf *Orloff* hen duidelijk moest doen zien, dat de Keizer van Rusland alle de punten, die betrekking hebben op de uitvoering van het vredes-verdrag, liever in Konstantinopel wil laten afhandelen."

MENGELINGEN.

HET MAGDALENA-HUIS EN HET ASILUM TE LONDEN.

Het Magdalena-huis te *Londen* heeft het mensch lievende en heilige oogmerk, om ver-

leide en onteerde personen van de schoone sekse van den weg des verderfs, dien zij ongelukkiger wijze betreden hebben, weder op dat der deugd, van eer en gelukzaligheid terug te brengen. Men heeft daarbij bij zonder zijn oogmerk op de groote klasse dier beklagenswaardige jonge schepsels gerigt die door duivelsche verleiders, onder de valsche beloften van echtverbintenis, onteerd, vervolgens verlaten, door vertoornde bloedverwanten verstooten, en daardoor bijna in de noodzakelijkheid gebragt worden, om misstap op misstap te begaan, en of de hand aan zich zelve te slaan, of het schandelijke handwek van veile boeleersters te drijven. Deze vinden hier eene veilige schuilplaats, alwaar het haar niet enkel mogelijk, maar zelfs ligt gemaakt wordt, hare misdrijven te verbeteren, hare schande uit te delgen, en, na verloop van eenigen tijd, in den schoot harer familien, en in de menschelijke maatschappij, als goedgezinde en nuttige medeleden derzelve, terug te keeren. Maar zelfs aan de verachtelijkste openlijke boeleermeisjes wordt de ingang in het verbeterhuis niet ontzegt, zoodra zij het opzet genomen hebben, om hare schandelijke levenswijze te verlaten en tot de deugd terug te keeren. Men begint met de ongelukkigen in elk noodig opzigt te ondervragen, en naauwkeurige berigten in te winnen, ten einde den graad van haar bederf en al hare betrekkingen te leeren kennen. Daarna wordt de haar aan te wijzene klasse en het voor haar dienstige gezelschap bepaald; want zeer wijsselijk en menschlievend zoekt men te vermijden, dat eene pas aangenomene nieuweling met andere zamen kome die reeds tot eenen dieperen graad van ondeugd en zedeloosheid gedaald zijn mogten. Maar ieder, zonder uitzondering, mag zich, zoodra zij aangenomen is, de meest verschoonende en zachtaardigste behandeling beloven. Zij worden in allerlei vrouwelijke handwerken en huisselijke bezigheden onderwezen en zoo wel de geestelijken des huizes, als ook de menschlievende verzorgers van hetzelve, daarbij door zachtzinnige onderrigtingen en vermaningen op haar verstand zoo wel als op haar hart te werken. Men wendt zich vervolgens tot de ouders en bloedverwanten der ongelukkigen, in geval zij dezelve hebben, om deze tot verzoening te bewegen, en hem genegen te maken, om de afgedwaalden weder te ontvangen, zoodra zij genoegzame bewijzen harer volkomene verbetering hebben gegeven. Blijkt het echter dat zoodanig iemand geene ouders of bloedverwanten hoegenaamd heeft, of dat deze hardnekkig besloten hebben, om dezelve niet weder te ontvangen; dan blijft zij zoo lang in het huis, tot dat de onvermoeide zorg der opzieners de eene of andere goede en zeker uitkomst voor haar gevonden heeft. Het vertrouwen, hetwelk dit eerwaardig gesticht zich heeft verworven, is zoo groot en wel gevestigd, dat vele aanzienlijke lieden de daaruit ontslagene personen bij voorkeur in hunnen dienst wenschen te nemen; ja zelfs, dat een groot gedeelte der verbeterden, in vervolg van tijd, door brave mannen gehuwd is geworden; en — wat het verdienstelijke dezes gestichts ten volle kroont — men wil opgemerkt hebben, dat deze der menschelijke maatschappij terug geschonkene personen gewoonlijk de beste dienstboden, de trouwste echtgenooten, en de zorgvuldigste huismoeders worden. Twee en dertig medeleden van het gezelschap, hetwelk dit huis onderhoudt, zijn de opzieners over hetzelve. Onder deze is het opzigt verdeeld; eene verstandige vrouw bekleed den post van huismoeder. Dit huis werd in den jare 1758 gesticht. Van dien tijd af, tot op het jaar 1798, en dus in een tijdsbestek van 40 jaren, heeft hetzelve langzamerhand niet minder dan 3188 verdwaalde jonge meisjes opgenomen. Daarvan waren, volgens een openlijk bekend gemaakt uittreksel, uit de boeken dezes gestichts:

1.) Met hare bloedverwanten verzoend, gehuwd of als diensboden besteld. 2075

2.) Met ongeneeslijke kwalen behebt en daarom verwijderd. 98

3.) Overleden. 93

4.) Op haar egen verzoek ontslagen. 432

5.) Van wege slechte gedragingen weg gezonden. 446

6.) Een slot in het gesticht bevonden . 67

In het geheel 3188

Daar men nu die der eerste klasse als verbeterde en geredde kan beschouwen, zoo blijk daaruit, dat het gesticht bij meer dan twee derden der aangenomenen deszelfs menschlievend oogmerk tot dus verre gelukkig bereikt heeft. Welk een gewin voor den staat en de menschelijke maatschappij! Welk eene hooge verdienste voor degenen, die daartoe medewerken! Het tegenstuk tot dit weldadig gesticht is ander, dat men den naam van *Asylum* of toevlugtshuis gegeven heeft even als het eerstgenoemde ten oogmerk heeft verdwaalde of gevallene personen te redden, heeft het laatste, daarentegen, ten doel, dergelijke afdwalingen en den val voor te komen. Hetzelve maakt zich inzonderheid meester van zoodanige jonge meisjes, die geene ouders of andere verzorgers hebben, van welke zij eene zedelijk goede en verstandige opvoeding konden bekomen, die daarom in haren volwassen staat gevaar zouden loopen, van verleid en ongelukkig gemaakt te worden. Deze blijven, onder een doelmatig bestuur, onderwijs en opzigt, zoo lang in het gesticht, tot dat zij hier of daar, hetzij als dienstboden of op eene andere geschikte wijze, kunnen voortkomen. Ook hier vergenoegen de leden dezer inrigting zich niet slechts met geld bij te dragen, maar zij nemen ook, op hunne beurten, het opzienersambt waar. Heil den wakkeren mannen, die op eene zoo edele wijze der menschheid den tol van hun vermogen en van hunne krachten betalen, dien ieder lid der menschelijke maatschappij aan dezelve verschuldigd is! En heil dus ook zoodanige maatschappij, die zulke waardige medeleden in haar midden telt!

ADVERTISSEMENTEN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civiele en Krimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 2den April 1830, des morgens de klokke negen uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civiele en Krimineele Justitie*, publick bij Executie verkoopen.

Een Erf met daarop staande twee Kamers, en verdere Gebouwen, en een Erf met de daarop staande Gebouwen. beide Erven liggen naast elkander, aan de *Knuffelsgracht*, bekend onder L. B. N°. 126., aankomende HANNA A COHEN, Weduwe S. B. BIBAS, in qualiteit als beherende den Boedel S. B. BIBAS.

Paramaribo den 25 Maart 1830.

OP autorisatie van de Commissie uit het Gemeente Bestuur, tot de Zaken der *Algemeene Wees-, Desolate- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen KURATORS der gemelde Kamer, op aanstaande Vrijdag, den 2den April, des voor middags ten 10 uren, voor den tijd van *Zes maanden*, publiek verhuren: Het ERF met de daarop staande GEBOUWEN, gelegen aan de *Waterkant*, La. C. No. 121 en 122, aankomende den Boedel MASON MORSE.

Paramaribo den 30 Maart 1830.

R. GOLLENSTEDE.
Scribaa.

D. M. SANCHES qq. zal ingevolge autorisatie van het Gemeente Bestuur, tegens den 1e. April e. k. ten overstaan van Gezwore Klerk en getuigen, aan de meest biedende (mits goed gekeurd) bij inschrijving verkoopen:

VIJF EN TWINTIG MILLE ponden heele *KOFFIJ BOONEN*, van de Plantaadje *Nieuw Meerzorg.*

Zijnde de monsters daarvan bij hem te zien, en de kooper zal gehouden zijn te betalen, *10 Gulden Dertien Centen* voor de ledige zak. — Verzegelde aanbooden zullen ten zijne Kantore tot op de voorschreve dag 's morgens *tien* uren worden aangenomen.

Paramaribo den 26 Maart 1830.

N. B. De Koffij zal door
den Verkooper *qq.*
ter lands Waag alhier worden geleverd.

OP MORGEN, den 1sten April aanstaande zal door den Vendumeester M. A. SALOMONS, ten huize van den Heer A. A. BOERS des namiddags ten 4 uren, op VENDU worden verkocht wel onderhoudene Meubelen, Zilver-, Pleet-, Kristal- en Glaswerk; alsmede een man neger, genaamd CUPIDO, een neger jongen ABRAHAM en eene negerin PRINCESSE bekwaame *waschmeid*, en een *Visscher Corjaal* van 4 riemen te bezigtigen op het Erf van den Heer FISCO.

De Goederen zijn te bezigtigen een dagen voor en op den Verkoopdag.

J. E. LYONS, zal *MORGEN* op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, mede drie Kabels, diverse Linten en Koorden, voor reekening die het mogten aangaan.

Beste REUSEL te koop bij *FRANS EIJSBREKER.*

Den Ondergeteekende is van voornemens binnen kort deze Kolonie te verlaten, verzoekt al degene welke van hem iets te vorderen hebben betaling te komen ontvangen, en die aan hem verschuldigd zijn betaling te presteren.

Paramaribo den 30 Maart 1830.

JB. VOET.

Er wordt te Huur gevraagd een bekwame HUISKNECHT van eerlijk gedrag. Adres ter dezer *Drukkerij.*

Ter dezer Drukkerij is te bekomen best Engelsch Velin en Rouw Postpapier, Hollandsche en Engelsche Cognossementen, dito Wissels &c.

Gedrukt ter Drukkerij van de Gezusters SERRES.